

ning endeel fra den Tid, han alene sad som Medlem her af Thinget, som Rigsdagsmand for Maribo Amts Ake Valgkreds, derfor foreligger et Breviis i Forhandlingerne paa Rigsdagen i 1854. Dengang blev der nemlig forhandlet om Loven om Sognebaandets Løsning, eller rettere om en Forgænger derfor, et privat Forslag, og da, det var den 18de Februar 1854, udtalte den ærede Minister sig meget varmt for dette Forslag og ogsaa for denne Paragraph, som er et Forbillede for det nu foreliggende Lovforslag, og som kun deri er forskjellig derfra, at dens Indhold var langt mere omfattende, idet den gif ud paa, at ethvert Medlem af en Menighed havde Ret til at kalde enhver fremmed Præst til sin Kirke for at udføre de kirkelige Forretninger, medens det nuværende Lovforslag indskrænker Retten til de Medlemmer af Menigheden, der have løst Sognebaand, og til de Præster, til hvem de have klyttet sig, ligesom det jo heller ikke er for enhver kirkelig Forretning, men kun for de sjældnere forekommende, at Lovforslaget tilligter en større Frihed. Den ærede Minister fandt ikke dengang, som Medlem af Folkethinget, nogen anden Betænkelighed ved denne Paragraph end den, at det ikke udtrykkelig var nævnt, til hvem det skulde anmeldes, og foreslog, at det i alt Fald kunde være til Kirkeværgen. Da der i Anledning af Forslaget i det Hele var Tale om, at det var Noget, som angik Kirkeforfatningen, og at det derfor burde vente, til vi havde faaet denne ifølge Grundlovens § 80, udtalte den ærede Minister sig saaledes, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Men selv om jeg virkelig maa indrømme, at den naturlige Mening vilde være, at Alt, hvad der angaaer Kirkens Forfatning, paa engang blev afgjort, saa maa man jo vel erindre, at vi have ventet det ene Aar efter det andet, uden at denne Sag er kommen for; man maa vel erindre, at den ærede Minister har paa ingen Maade udtalt sig gunstigt med Hensyn til Forberedelsen af en saadan Forfatning, og jeg troer derfor, at den, som aldeles ikke vil ordne Kirkens Forhold, langt mindre fuldbyrder Grundlovens Bestemmelse end den, som søger at ordne en enkelt Side af dette Forhold.“ Nu have vi imid-

lertid ventet siden den Tid i næsten 8 Aar, og endnu have vi ikke faaet Kirkeforfatningen i sin Heelhed. Vi have vel seet foreligge forrige Aar fra den ærede Ministers Side et Forslag til en Deel af en Kirkeforfatning, hvori ogsaa Grundtrækkene af dette Lovudkast vare optagne, men dette Forslag fandt ikke en saadan Tilstemning, at den ærede Minister troede, at det kunde nytte at komme frem med det paany — en Udtalelse, som han har gjort i det andet Thing. Altsaa foreligger jo her omtrent det samme Tilfælde, som dengang, et Forsøg paa „at ordne en enkelt Side af Kirkens Forhold“, efterat det har viist sig i de mange forløbne Aar, at de Forsøg, saavel Private som den ærede Minister have gjort for at løse Opgaven i § 80, ikke ere lykkedes. Her foreligger nu en mindre Deel af Kirkeforfatningen, hvorom der synes at herske Samstemning mellem de forskjellige Anskuelser, der ellers med Hensyn til den staae mod hinanden; vi kunne her gjøre et saadant lille Skridt — thi det er kun et meget lille, naar vi navnlig see hen til, hvad man i 1854 fandt var et lille Skridt — et saadant lille Skridt, hvorom Alle ere enige, og hvorved vi kunne nærme os til Ophjælserne af Grundlovens § 80. Naar den ærede Minister tidligere har sagt, at de Forslag, der vare fremkomne om Dannelsen af Kirkeraad, vare komne til os i Grundlovens og Landstingets Navn, saa forekommer det mig, at han ligesaavel maatte sige om dette Forslag her, at det kommer til os i Grundlovens og Landstingets og selv i Folkethingets Navn. Efter det saaledes ansørte, troer jeg ikke, det gaaer an at ordne dette Forhold ved administrative Bestemmelser, i alt Fald ikke længere end til den Tid, da Rigsdagen paany træder sammen.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Der er et eneste Punkt, hvori jeg er uenig med den ærede sidste Taler, og det er det, at denne lille Lov paa ingen Maade udgjør nogen Deel af Kirkens Forfatning; paa samme Maade kan den ærede Rigsdagsmand sige, at det, at der skal oprettes en Redningsstation paa Fjand, eller at Overlærer Gunnlaugsen skal have en Pension ogsaa udgjør en Deel af Danmarks Riges Grundlov.